

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lysholt Hansen: Selv om det ved første behandling så ud til, at det kunne blive vanskeligt at nå til enighed om forslaget til egnsudviklingslov, er det altså alligevel lykkedes, og det er jeg meget glad for. Jeg anser det for vigtigt, at dette lovforslag kan gennemføres i folketinget i enighed, ikke for folketingets skyld, men for lovens gennemførelse ude i landet, hvor man jo lykkeligvis enes om tværs over alle partigrænser i de områder, hvor der er behov for loven, at arbejde i fællesskab for at få udviklet erhvervslivet. Derfor er det vigtigt, at der ikke er politisk strid om denne lovgivning, og det er jeg glad for.

Vi har for vort vedkommende for at opnå en sådan enighed naturligvis som andre måttet give afkald på noget, og det, vi har måttet give afkald på, er lån til anskaffelse af bolig for medarbejdere, idet der er stillet ændringsforslag om, at § 7 udgår. Jeg beklager, at vi må foretage denne ændring, men all right, det er nu engang det politiske livs vilkår, at man må give afkald, hvis man vil have et forlig, og det måtte vi altså på dette punkt.

Jeg vil gerne yderligere om det forlig, der er indgået, have lov at sige, at det er glædeligt, at vi i betænkningen har kunnet enes om yderligere at uddybe det, som står i lovforslaget om, at også lokale virksomheder, der ønsker at bruge egnsudviklingsloven, kan få støtte efter den. Men jeg synes også, det er værd at sige, at det må være helt klart, at hvis lokale virksomheder skal have støtte efter egnsudviklingsloven, så skal det være på det grundlag, at der virkelig er egnsudvikling i det, denne lokale virksomhed foretager, altså ikke blot en udflytning eller omflytning af en virksomhed; der må virkelig skabes ny produktion, tages nye initiativer og etableres nye arbejdspladser i området, ellers tror jeg man må sige, virksomheden må klare sine problemer selv. Men skaber virksomheden sådanne nye arbejdspladser, må det være helt åbenbart, at et sådant initiativ beskæftigelsesmæssigt er lige så værdifuldt, som hvis det er udefra

kommende virksomheder, der placerer sig i et egnsudviklingsområde.

Jeg synes også, det er glædeligt, selv om det egentlig ikke har noget med egnsudviklingsloven at gøre, at vi har fået handelsministerens tilsagn om, at loven om håndværkerlån vil blive administreret på en anden måde end hidtil, idet den i egnsudviklingsområderne og i områder, hvor en lignende problematik gør sig gældende som i egnsudviklingsområderne, vil blive administreret på den måde, at grænsen for håndværkerlånenes højde løftes fra de nuværende 200.000 — 250.000 kr. op til 300.000 — 350.000 kr., fordi det vil åbne mulighed for, at man nogenlunde når undergrænsen for lån efter egnsudviklingsloven. Det indebærer også, hvad jeg anser for noget meget væsentligt, at man over håndværkerlånene, hvilke midler jo ikke er udnyttet, kan imødekomme nogle af de områder, der har vanskeligheder, og som måske står i en situation mellem at være et egnsudviklingsområde og ikke at være det. Der kan således i disse områder etableres mindre erhvervsvirksomheder af enhver art med støtte gennem håndværkerlån f. eks. i mindre bysamfund. Jeg anser det for vigtigt, at vi har fået denne side af sagen klaret af.

Jeg kan som eksempler på områder, hvor jeg mener man måske i dag er ude i en problematik, som gør, at man kan sige, at egnsudviklingsloven ikke er helt dækkende, men hvor man alligevel må sige at vi bør være på vagt over for problemerne, nævne områder som Vestjylland, Odsherred og Møn. Jeg vil i øvrigt gerne have lov at sige, at man må forlange, at administrationen er vågen over for, om områderne virkelig opfylder egnsudviklingskriterierne. Det opfatter jeg på den måde, at det ikke alene er formålet at være opmærksom på, om et område begynder at nærme sig eller har nået at opfylde kriterierne med hensyn til affolkning, med hensyn til arbejdsløshed, med hensyn til indtægtsforhold osv. Der kan ikke alene være tale om, at nye områder kan komme ind under loven; der må også foretages en bedømmelse af, om visse områder efterhånden har fået så megen støtte og fået en sådan udvikling, at de egentlig ikke har behov for at være under loven længere. Det er jo det, der er sigtet med egnsudviklingsloven,